

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2020 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Δίκη που κίνησε η Energiavirasto

(Υπόθεση C-578/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας – Οδηγία 2009/72/ΕΚ – Άρθρο 3 – Προστασία των καταναλωτών – Άρθρο 37 – Καθήκοντα και αρμοδιότητες της ρυθμιστικής αρχής – Εξωδικαστική επίλυση διαφορών – Έννοια του όρου «μέρος» – Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως της ρυθμιστικής αρχής – Καταγγελία υποβληθείσα από οικιακό πελάτη κατά επιχειρήσεως διαχειρίσεως δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας)

(2020/C 77/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Energiavirasto

παρισταμένων των: A, Caruna Oy

Διατακτικό

Το άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να αναθέτουν στη ρυθμιστική αρχή την αρμοδιότητα επιλύσεως των διαφορών μεταξύ των οικιακών πελατών και των διαχειριστών δικτύου και να αναγνωρίζουν, κατά συνέπεια, στον οικιακό πελάτη που υπέβαλε στη ρυθμιστική αρχή καταγγελία κατά διαχειριστή δικτύου την ιδιότητα του «μέρους», κατά την εν λόγω διάταξη, και το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως την οποία λαμβάνει η εν λόγω αρχή κατόπιν της συγκεκριμένης καταγγελίας.

⁽¹⁾ EE C 427 της 26.11.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 22ας Ιανουαρίου 2020 [αίτηση του College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] – Ursa Major Services BV κατά Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Υπόθεση C-814/18) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινή αλιευτική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 1198/2006 – Άρθρο 55, παράγραφος 1 – Χρηματοδοτική συνεισφορά του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας (ΕΤΑ) – Επιλεξιμότητα δαπανών – Προϋπόθεση – Δαπάνες που έχουν όντως πραγματοποιηθεί από τους δικαιούχους – Έννοια)

(2020/C 77/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης
Ursa Major Services BV

κατά

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται στη σχέση μεταξύ της διαχειριστικής αρχής ενός επιχειρησιακού προγράμματος και του δικαιούχου επιδοτήσεως χορηγηθείσας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας, και, επομένως, η διάταξη αυτή μπορεί να προβληθεί κατά του ως άνω δικαιούχου.
- 2) Το άρθρο 55, παράγραφος 1, του κανονισμού 1198/2006 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ποσό το οποίο έχει χρεωθεί στον δικαιούχο μιας επιδοτήσεως χορηγηθείσας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας και το οποίο έχει καταβληθεί από τον εν λόγω δικαιούχο μπορεί να θεωρηθεί ως δαπάνη που έχει όντως πραγματοποιηθεί, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ακόμη και αν ο τρίτος που χρέωσε το ποσό αυτό παρέσχε επίσης χρηματοδοτική συνεισφορά για το επιδοτούμενο έργο, είτε συμψηφίζοντας την απαίτησή του έναντι του δικαιούχου με την απαίτηση του δικαιούχου έναντι του ίδιου, η οποία γεννήθηκε από τη δέσμευση που ο εν λόγω τρίτος ανέλαβε ως προς την εκ μέρους του παροχή συνεισφοράς, είτε εκδίδοντας χωριστό τιμολόγιο, υπό την προϋπόθεση ότι η σχετική δαπάνη και η σχετική συνεισφορά δικαιολογούνται δεόντως με εξοφλημένα τιμολόγια ή με λογιστικά στοιχεία ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) ΕΕ C 122 της 01.04.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 23ης Ιανουαρίου 2020 [αίτηση του Bundessozialgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – ZP κατά Bundesagentur für Arbeit(Υπόθεση C-29/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική ασφάλιση – Διακινούμενοι εργαζόμενοι – Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 – Παροχές ανεργίας – Υπολογισμός – Μη λήψη υπόψη του τελευταίου μισθού που εισπράχθηκε στο κράτος μέλος κατοικίας – Υπερβολικά βραχεία περίοδος αναφοράς – Μισθός που εισπράχθηκε μετά τη λύση της σχέσεως εργασίας – Πρόσωπο που είχε προηγουμένως ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα στην Ελβετία)

(2020/C 77/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο
Bundessozialgericht**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**
ZP

κατά

Bundesagentur für Arbeit

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 62, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, ενώ προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών ανεργίας βασίζεται επί του ποσού του προηγούμενου μισθού, δεν επιτρέπει, όταν το διάστημα για το οποίο εισπράχθηκε ο μισθός που καταβλήθηκε στον ενδιαφερόμενο για την τελευταία μισθωτή δραστηριότητα την οποία άσκησε δυνάμει της εν λόγω νομοθεσίας είναι τέτοιο, ώστε να μην συμπληρώνεται η περίοδος αναφοράς που προβλέπει η εν λόγω νομοθεσία για τον καθορισμό του μισθού που χρησιμεύει ως βάση υπολογισμού των παροχών ανεργίας, να λαμβάνεται υπόψη ο μισθός που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος για τη δραστηριότητα αυτή.